

Казвайте истината.

Малкият Георги намѣрилъ една брадвичка на двора. Той радостно я взелъ и почналъ да сѣче всички дръвчета съ нея.

Въ градината имало едно малко дръвце, присадено лѣтоска отъ баща му. Малкият немирникъ, безъ да му мисли много, ударва го съ брадвичката на такова мѣсто, че дръвцето непрѣменно трѣбвало да изсѣхне.

Когато бащата видѣлъ дървото, много се ядосалъ и рѣшилъ да накаже строго виновника. Той заявилъ, че това младо дръвце не би го отстѣпилъ за голѣма цѣна.

Слѣдъ малко бащата вижда Георгия съ брадвичката въ рѣка и помислилъ, че това, може би, е пакостникътъ.

— Георге, казалъ бащата, знаешъ ли кой прѣсѣчи малкото дръвце въ градината? Азъ искамъ да го накажа така, че никога да не забравя днешния день

— Азъ немога да излъжа, тате! Ти знаешъ, че никога не съмъ излъгвалъ, казалъ разплаканиятъ Георги.

Азъ прѣсѣкохъ дръвцето съ брадвичката.... Накажи ме, както искашъ . . .

— Ела да те прѣгърна, мое дѣте, извикалъ